

P. Bolsa

El Nanga Parbat al fons

Tashkurgan (Xina), anirem a dormir al costat del llac Kalikuli, un campament d'estiu xinès, on hi ha el restaurant, barracons amb lliteres i iurtes (tendes kirguises).

El paisatge xinès canvia una mica, unes valls més obertes, on es barregen prats, sorra, aigua i neu.

Dijous 5: aprofitem per veure els voltants del llac tot fent una passejada per un dels turons, d'uns 4.000 m, que hi ha molt a prop, i de pas ens aclimatem a l'alçada. Als nostres peus, la grandiosa plana de Suvage, prats immensos regats per les aigües que baixen de la serralada del Kun Lun, la qual veiem per primera vegada i, entre d'altres, el Muztagh Ata.

El Muztagh Ata forma part del massís del Kun Lun. Aquesta serralada s'allarga cap a les muntanyes del Pamir per l'oest i pel nord-est, va fent de frontera entre el Xinjiang i el Tibet. Muztagh Ata significa "Pare de les muntanyes de glaç", en llengua uigur.

Diumenge, 6: amb una camioneta i un jeep, ens porten fins al pla de Suvage, on es carrega els camells amb tot l'equipatge i comença l'aventura de muntanya. Una llarga caravana de camells i nosaltres, a peu, anem fins al camp base (4.300 m), un pla entre dues geleres. L'organització xinesa té una barraca com a cuina i tendes menjador.

Necessitem setze dies per equipar els camps 1 i 2 i aclimatar-nos. Cada